

Пам'ятка

для працівників Маловисківської міської ради

щодо застосування антикорупційного законодавства

I. Фінансовий контроль

1) Стаття 45 Закону України «Про запобігання корупції»

(Подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування)

Посадові особи місцевого самоврядування зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати

шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання

корупції декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого

самоврядування (далі - декларація), за минулий рік за формою, що визначається

Національним агентством.

Законом передбачено чотири типи декларацій суб'єкта декларування:

1) щорічна декларація, яка подається у період з 00 годин 00 хвилин 01 січня до 00

годин 00 хвилин 01 квітня року, наступного за звітним роком. Така декларація охоплює

звітний рік (період з 01 січня до 31 грудня включно), що передує року, в якому подається

декларація, та містить інформацію станом на 31 грудня звітного року;

2) декларація суб'єкта декларування, який припиняє діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, що подається не пізніше

дня такого припинення. Якщо припинення зазначених функцій відбулося з ініціативи

роботодавця, декларація подається не пізніше двадцяти робочих днів з дня, коли суб'єкт

декларування дізнався чи повинен був дізнатися про таке припинення. Декларація суб'єкта

декларування, який припиняє діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або

місцевого самоврядування, охоплює період, який не був охоплений деклараціями, раніше

поданими таким суб'єктом декларування, та містить інформацію станом на останній день

такого періоду. Останнім днем такого періоду є день, що передує дню подання декларації.

Під раніше поданими деклараціями розуміються як декларації, що були подані до Реєстру відповідно до Закону, так і декларації, що були подані відповідно до Закону України «Про

засади запобігання і протидії корупції»;

3) декларація суб'єкта декларування, який припинив діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, що подається до 00 годин

00 хвилин 01 квітня року, наступного за звітним роком, у якому було припинено таку

діяльність. Така декларація охоплює звітний рік (період з 01 січня до 31 грудня включно), що

передую року, в якому подається декларація, та містить інформацію станом на 31 грудня

звітного року;

4) декларація суб'єкта декларування, який є особою, що претендує на зайняття

посад, зазначених у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону, що

подається до призначення або обрання особи на посаду. Така декларація охоплює звітний рік

(період з 01 січня до 31 грудня включно), що передую року, в якому особа подала заяву на

зайняття посади (участь у конкурсі), якщо інше не передбачено законодавством, та містить

інформацію станом на 31 грудня звітного року.

2) Стаття 52 Закону України «Про запобігання корупції» (Додаткові заходи здійснення фінансового контролю)

1. У разі відкриття суб'єктом декларування або членом його сім'ї валютного рахунка в

установі банку-нерезидента відповідний суб'єкт декларування зобов'язаний у десятиденний

строк письмово повідомити про це Національне агентство у встановленому ним порядку, із

зазначенням номера рахунка і місцезнаходження банку-нерезидента

2. У разі суттєвої зміни у майновому стані суб'єкта декларування, а саме отримання ним

доходу, придбання майна на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених

для працездатних осіб на 1 січня відповідного року, зазначений суб'єкт у десятиденний

строк з моменту отримання доходу або придбання майна зобов'язаний письмово повідомити про це Національне агентство

Зазначена інформація вноситься до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених

на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національного агентства.

3. Порядок інформування Національного агентства про відкриття валютного рахунка в

установі банку-нерезидента, а також про суттєві зміни у майновому стані визначаються

Національним агентством. (рішення НАЗК від 06.09.2016 № 20; (рішення Національного

агентства з питань запобігання корупції від 10.06.2016 № 3 (зі змінами, внесеними

згідно з Рішеннями НАЗК від 02.12.2016 № 133, від 13.01.2017 № 25).

II. Зобов'язання щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

Стаття 1 Закону України «Про запобігання корупції»

потенційний конфлікт інтересів - наявність у особи приватного інтересу у сфері, в

якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на

об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення

дій під час виконання зазначених повноважень;

реальний конфлікт інтересів - суперечність між приватним інтересом особи та її

службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або

неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання

зазначених повноважень;

приватний інтерес - будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі

зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з

фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або

діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях.

Методичні рекомендації щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів,

затверджені рішенням НАЗК від 29.09.2017 року №839:

Для своєчасної ідентифікації реального, потенційного конфлікту інтересів та з метою

забезпечення вчасного запобігання та ефективного врегулювання конфлікту інтересів

кожному суб'єкту, на якого поширюється дія Закону, рекомендується періодично складати

самостійний тест на наявність (відсутність) конфлікту інтересів (зразок

та приклад заповнення наводиться у Додатку 1 до цих Методичних рекомендацій).

Коментар до прикладу заповнення самотійного тесту на наявність (відсутність)

конфлікту інтересів:

приватний інтерес у сфері службових (представницьких) повноважень (потенційний

конфлікт інтересів) може призвести до підриву суспільної довіри до такої особи та органу, в

якому вона працює, а надалі, якщо зміняться фактичні обставини, – реального конфлікту

інтересів, вчинення злочину у сфері службової діяльності. У свою чергу реальний конфлікт

інтересів призводить до прийняття незаконного рішення чи вчинення неправомірного діяння.

В обов'язковому порядку такий тест рекомендується складати у випадках:

- отримання нового службового завдання;

- зміни кола повноважень;

- виникнення нових обставин, які можуть вплинути на об'єктивність чи неупередженість

прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених

повноважень.

III. Обмеження для посадових осіб

1. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища

(стаття 22 Закону):

1. Особам, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону, забороняється використовувати свої службові повноваження або своє становище та пов'язані з цим

можливості з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі

використовувати будь-яке державне чи комунальне майно або кошти в приватних інтересах.

2. Обмеження щодо одержання подарунків (стаття 23 Закону):

1. Особам, зазначеним у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати

подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб:

1) у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням

функцій держави або місцевого самоврядування;

2) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

2. Особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, можуть

приймати подарунки, які відповідають загальновизнаним уявленням про гостинність,

крім випадків, передбачених частиною першою цієї статті, якщо вартість таких

подарунків не перевищує один прожитковий мінімум для працездатних осіб, встановлений на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких

подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох

прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в

якому прийнято подарунки.

Передбачене цією частиною обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на

подарунки, які:

1) даруються близькими особами;

2) одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші,

призи, премії, бонуси.

3. Подарунки, одержані особами, зазначеними у пунктах 1, 2 частини першої статті 3

цього Закону, як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді,

державним або комунальним підприємствам, установам чи організаціям, є відповідно

державною або комунальною власністю і передаються органу, підприємству, установі чи

організації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення, прийняте особою, зазначеною у пунктах 1, 2 частини першої статті 3

цього Закону, на користь особи, від якої вона чи її близькі особи отримали подарунок,

вважаються такими, що прийняті в умовах конфлікту інтересів, і на ці рішення

розповсюджуються положення статті 67 цього Закону.

3. Запобігання одержанню неправомірної вигоди або подарунка та поведіння з ними

(стаття 24 Закону)

1. Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування,

прирівняні до них особи у разі надходження пропозиції щодо неправомірної вигоди або

подарунка, незважаючи на приватні інтереси, зобов'язані невідкладно вжити таких заходів:

1) відмовитися від пропозиції;

2) за можливості ідентифікувати особу, яка зробила пропозицію;
3) залучити свідків, якщо це можливо, у тому числі з числа співробітників;
4) письмово повідомити про пропозицію безпосереднього керівника (за наявності) або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації, спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

2. Якщо особа, на яку поширюються обмеження щодо використання службового становища та щодо одержання подарунків, виявила у своєму службовому приміщенні чи отримала майно, що може бути неправомірною вигодою, або подарунок, вона зобов'язана невідкладно, але не пізніше одного робочого дня, письмово повідомити про цей факт свого безпосереднього керівника або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації.

Про виявлення майна, що може бути неправомірною вигодою, або подарунка складається акт, який підписується особою, яка виявила неправомірну вигоду або подарунок, та її безпосереднім керівником або керівником відповідного органу, підприємства, установи, організації.

У разі якщо майно, що може бути неправомірною вигодою, або подарунок виявляє особа, яка є керівником органу, підприємства, установи, організації, акт про виявлення майна, що може бути неправомірною вигодою, або подарунка підписує ця особа та особа, уповноважена на виконання обов'язків керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації у разі його відсутності.

3. Предмети неправомірної вигоди, а також одержані чи виявлені подарунки зберігаються в органі до їх передачі спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції.

4. Положення цієї статті не поширюються на випадки одержання подарунка за наявності обставин, передбачених частиною другою статті 23 цього Закону.

5. У випадку наявності в особи, зазначеної у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, сумнівів щодо можливості одержання нею подарунка, вона має право письмово

звернутися для одержання консультації з цього питання до територіального органу

Національного агентства, який надає відповідне роз'яснення.

4. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 25 Закону):

1. Особам, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється:

1) займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної

практики, інструкторської та суддівської практики із спорту) або підприємницькою

діяльністю, якщо інше не передбачено Конституцією або законами України;

2) входити до складу правління, інших виконавчих чи контрольних органів, наглядової ради

підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особи

здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи

територіальній громаді, та представляють інтереси держави чи територіальної громади в раді

(спостережній раді), ревізійній комісії господарської організації), якщо інше не

передбачено Конституцією або законами України.

2. Обмеження, передбачені частиною першою цієї статті, не поширюються на депутатів

Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які

здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), присяжних.

{Частина друга статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1798-VIII від

21.12.2016}

5. Обмеження після припинення діяльності посадової особи (стаття 26 Закону):

1. Особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування,

зазначеним у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, які звільнилися або іншим

чином припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого

самоврядування, забороняється:

1) протягом року з дня припинення відповідної діяльності укладати трудові договори

(контракти) або вчиняти правочини у сфері підприємницької діяльності з юридичними

особами приватного права або фізичними особами - підприємцями, якщо особи, зазначені в абзаці першому цієї частини, протягом року до дня припинення виконання функцій держави або місцевого самоврядування здійснювали повноваження з контролю, нагляду або підготовки чи прийняття відповідних рішень щодо діяльності цих юридичних осіб або фізичних осіб - підприємців;

2) розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових повноважень, крім випадків, встановлених законом;

3) протягом року з дня припинення відповідної діяльності представляти інтереси будь-якої особи у справах (у тому числі в тих, що розглядаються в судах), в яких іншою стороною є орган, підприємство, установа, організація, в якому (яких) вони працювали на момент припинення зазначеної діяльності.

2. Порухення встановленого пунктом 1 частини першої цієї статті обмеження щодо укладення трудового договору (контракту) є підставою для припинення відповідного договору.

Правочини у сфері підприємницької діяльності, вчинені з порушенням вимог пункту 1

частини першої цієї статті, можуть бути визнані недійсними.

У разі виявлення порушень, передбачених частиною першою цієї статті, Національне

агентство звертається до суду для припинення трудового договору (контракту), визнання правочину недійсним.

6. Обмеження спільної роботи близьких осіб (стаття 27 Закону):

1. Особи, зазначені у підпунктах "а", "в"- "з" пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону,

не можуть мати у прямому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути прямо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особи, які претендують на зайняття посад, зазначених у підпунктах "а", "в"- "з" пункту 1

частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані повідомити керівництво органу, на посаду

в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

Положення абзаців першого та другого цієї частини не поширюються на:

- 1) народних засідателів і присяжних;
- 2) близьких осіб, які прямо підпорядковані один одному у зв'язку з набуттям одним з них статусу виборної особи;
- 3) осіб, які працюють у сільських населених пунктах (крім тих, що є районними центрами), а також гірських населених пунктах.

2. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини першої цієї статті, відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк.

Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, відповідні особи або близькі

їм особи в місячний строк з моменту виникнення обставин підлягають переведенню в

установленому порядку на іншу посаду, що виключає пряме підпорядкування.

У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває у підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади.

7. Зобов'язання у зв'язку із наявністю в особи підприємств чи корпоративних прав

(стаття 36 Закону):

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону,

зобов'язані протягом 30 днів після призначення (обрання) на посаду передати в управління

іншій особі належні їм підприємства та корпоративні права у порядку, встановленому

законом.

У такому випадку особам, зазначеним у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої

статті 3 цього Закону, забороняється передавати в управління належні їм підприємства та

корпоративні права на користь членів своєї сім'ї.

2. Передача особами, зазначеними у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3

цього Закону, належних їм підприємств, які за способом утворення (заснування) та

формування статутного капіталу є унітарним, здійснюється шляхом укладення договору

управління майном із суб'єктом підприємницької діяльності.

3. Передача особами, зазначеними у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3

цього Закону, належних їм корпоративних прав здійснюється в один із таких способів:

1) укладення договору управління майном із суб'єктом підприємницької діяльності (крім договору управління цінними паперами та іншими фінансовими інструментами);

2) укладення договору про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші

фінансові інструменти, з торговцем цінними паперами, який має ліцензію Національної

комісії з цінних паперів та фондового ринку на провадження діяльності з управління

цінними паперами;

3) укладення договору про створення венчурного пайового інвестиційного фонду для

управління переданими корпоративними правами з компанією з управління активами, яка

має ліцензію Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку на провадження

діяльності з управління активами.

Передача корпоративних прав як оплата вартості цінних паперів венчурного пайового

інвестиційного фонду здійснюється після реєстрації Національною комісією з цінних

паперів та фондового ринку випуску цінних паперів такого інституту спільного

інвестування.

4. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону,

не можуть укладати договори, зазначені у частинах другій та третій цієї статті, із суб'єктами

підприємницької діяльності, торговцями цінними паперами та компаніями з управління

активами, в яких працюють члени сім'ї таких осіб.

5. Особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону,

призначені (обрані) на посаду, в одноденний термін після передачі в управління належних їм

підприємств та корпоративних прав зобов'язані письмово повідомити про це Національне

агентство із наданням нотаріально засвідченої копії укладеного договору.

IV. Правила етичної поведінки

посадових осіб місцевого самоврядування

При прийнятті на службу в органи місцевого самоврядування особа ознайомлюється з загальними правилами етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, затвердженими Наказом Національного агентства України з питань державної служби № 158 від 05.08.2016. Відмітка про таке ознайомлення додається до особової справи посадової особи місцевого самоврядування.

I. Загальні положення (витяг):

5. Етична поведінка державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування ґрунтується на принципах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, визначених Законами України «Про державну службу» і «Про службу в органах місцевого самоврядування», а також загальних вимогах до поведінки цих осіб, визначених Законом України «Про запобігання корупції».

6. Дотримання державними службовцями вимог цих загальних правил враховується під час проведення щорічного оцінювання їх службової діяльності.

7. Керівники державних органів, органів місцевого самоврядування чи їх структурних підрозділів у разі виявлення чи отримання повідомлення про порушення цих загальних правил в межах своєї компетенції відповідно до законодавства зобов'язані вжити заходів щодо припинення виявленого порушення, усунення його наслідків та притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також поінформувати спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

II. Загальні обов'язки державного службовця та посадової особи місцевого самоврядування (витяг):

3. У разі виникнення у державного службовця сумнівів щодо законності отриманого для виконання наказу (розпорядження), доручення керівника він повинен вимагати його письмового підтвердження, після отримання якого зобов'язаний виконати такий наказ (розпорядження), доручення (крім явно злочинного наказу (розпорядження), доручення).

Одночасно з виконанням такого наказу (розпорядження), доручення державний службовець зобов'язаний у письмовій формі повідомити про нього керівника вищого рівня або орган вищого рівня.

У разі отримання для виконання наказу (розпорядження), доручення, які державний службовець вважає незаконними або такими, що становлять загрозу охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним або суспільним інтересам, він повинен негайно в письмовій формі повідомити про це керівника органу, в якому він працює.

4. Державні службовці повинні сумлінно, компетентно, результативно і відповідально виконувати свої посадові обов'язки, проявляти ініціативу, а також не допускати ухилення від прийняття рішень та відповідальності за свої дії та рішення.

5. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування під час виконання своїх посадових обов'язків зобов'язані неухильно дотримуватись загально визнаних етичних норм поведінки, бути доброзичливими та ввічливими, дотримуватись високої культури спілкування (не допускати використання нецензурної лексики, підвищеної інтонації), з повагою ставитись до прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина, об'єднань громадян, інших юридичних осіб, не проявляти свавілля або байдужість до їхніх правомірних дій та вимог.

Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування повинні запобігати виникненню конфліктів у стосунках з громадянами, керівниками, колегами та підлеглими.

6. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування зобов'язані виконувати свої посадові обов'язки чесно і неупереджено, незважаючи на особисті ідеологічні, релігійні або інші погляди, не надавати будь-яких переваг та не виявляти прихильність до окремих фізичних чи юридичних осіб, громадських і релігійних організацій.

7. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування повинні постійно

поліпшувати свої уміння, знання і навички відповідно до функцій та завдань займаної

посади, підвищувати свій професійний та культурний рівень, удосконалювати організацію службової діяльності.

8. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування мають дбати про

авторитет державної служби і служби в органах місцевого самоврядування, а також про

позитивну репутацію державних органів та органів місцевого самоврядування, що включає

дотримання правил етикету, належного зовнішнього вигляду, забезпечення високої якості

роботи, встановленого внутрішнього службового розпорядку.

9. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування мають шанувати народні

звичаї і національні традиції.

10. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування зобов'язані з повагою

ставитися до державних символів України, використовувати державну мову під час

виконання своїх посадових обов'язків, не допускати дискримінації державної мови.

11. Одяг державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування повинен бути

офіційно-ділового стилю і відповідати загальноприйнятим вимогам пристойності.

12. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування повинні поважати

приватне життя інших осіб.

III. Використання службового становища (витяг):

2. Державному службовцю та посадовій особі місцевого самоврядування заборонено у будь-

який спосіб використовувати своє службове становище в політичних цілях, у тому числі для

залучення державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, працівників

бюджетної сфери та інших осіб до участі у передвиборній агітації, акціях та заходах, що

організуються політичними партіями.

3. Державним службовцям та посадовим особам місцевого самоврядування забороняється

використовувати свої повноваження або своє службове становище в особистих (приватних)

інтересах чи в неправомірних особистих інтересах інших осіб, у тому числі використовувати свій статус та інформацію про місце роботи з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб.

V. Використання ресурсів держави та територіальної громади (витяг):

3. Робочий час державного службовця та посадової особи місцевого самоврядування має використовуватись для виконання своїх посадових обов'язків.

5. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування під час виконання функцій держави або місцевого самоврядування зобов'язані діяти відповідно в державних інтересах чи інтересах територіальної громади.

6. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування не повинні допускати, у тому числі поза державною службою або службою в органах місцевого самоврядування, дій і вчинків, які можуть зашкодити інтересам держави або місцевого самоврядування чи негативно вплинути на репутацію державного службовця або посадової особи місцевого самоврядування.

VI. Використання інформації

1. Державним службовцям та посадовим особам місцевого самоврядування забороняється розголошувати персональні дані фізичних осіб, конфіденційну та іншу інформацію з обмеженим доступом, режим якої встановлено Законами України «Про державну таємницю», «Про інформацію», «Про захист персональних даних» та «Про доступ до публічної інформації», що стала їм відома у зв'язку з виконанням посадових обов'язків.

2. Якщо державним службовцям чи посадовим особам місцевого самоврядування стало відомо про загрозу чи факти неправомірного поширення інформації з обмеженим доступом вони повинні негайно повідомити про це безпосереднього керівника.

VII. Обмін інформацією

1. Державним службовцям та посадовим особам місцевого самоврядування забороняється обмежувати доступ до публічної інформації, крім випадків, встановлених Законом України «Про доступ до публічної інформації».

2. Державний службовець та посадова особа місцевого самоврядування при спілкуванні під

час виконання посадових обов'язків повинні дотримуватися таких правил:

- 1) надавати інформацію із зазначенням даних, що її підтверджують;
- 2) своєчасно надавати відповідно до законодавства іншим державним службовцям та

посадовим особам місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання ними

посадових обов'язків;

- 3) викладати інформаційні матеріали та повідомлення чітко, лаконічно та послідовно для

однозначного їх сприйняття.

3. Державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування повинні дотримуватися

встановленого протоколу у відносинах з представниками органів влади іноземних держав,

міжнародних організацій, іноземних установ.

V III. Відповідальність за корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення

Стаття 1 Закону України «Про запобігання корупції»:

корупційне правопорушення - діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою,

зазначеною у ч.1 статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну,

дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

корупція - використання особою, зазначеною у ч. 1 статті 3 цього Закону, наданих їй

службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання

неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої

вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної

вигоди особі, зазначеній у ч.1 статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи

юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй

службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей;

правопорушення, пов'язане з корупцією - діяння, що не містить ознак корупції, але

порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою,

зазначеною у ч.1 статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну,

адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

1) Стаття 65 Закону України «Про запобігання корупції»

(Відповідальність за корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення)

1. За вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень посадові

особи місцевого самоврядування притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

2. Особа, яка вчинила корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з

корупцією, однак судом не застосовано до неї покарання або не накладено на неї стягнення у

виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю,

пов'язаними з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або такою, що

прирівнюється до цієї діяльності, підлягає притягненню до дисциплінарної відповідальності

у встановленому законом порядку.

3. З метою виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню корупційного або

пов'язаного з корупцією правопорушення або невиконання вимог цього Закону в інший

спосіб, за поданням спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції або

приписом Національного агентства рішенням керівника органу, підприємства, установи,

організації, в якому працює особа, яка вчинила таке правопорушення, проводиться службове

розслідування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Обмеження щодо заборони особі, звільненій з посади у зв'язку з притягненням до

відповідальності за корупційне правопорушення, займатися діяльністю, пов'язаною з

виконанням функцій держави, місцевого самоврядування, або такою, що прирівнюється до

цієї діяльності, встановлюється виключно за вмотивованим рішенням суду, якщо інше не

передбачено законом.

5. Особа, якій повідомлено про підозру у вчиненні нею злочину у сфері службової діяльності,

підлягає відстороненню від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному

законом.

Особа, щодо якої складено протокол про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України, може бути відсторонена від виконання службових повноважень за рішенням керівника органу (установи, підприємства, організації), в якому вона працює, до закінчення розгляду справи судом.

У разі закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, у зв'язку з відсутністю події або складу адміністративного правопорушення відстороненій від виконання службових повноважень особі відшкодовується середній заробіток за час вимушеного прогулу, пов'язаного з таким відстороненням.

2) Перелік корупційних правопорушень, за вчинення яких передбачено кримінальну відповідальність

Відповідно до Примітки до статті 45 Кримінального кодексу України корупційними

злочинами відповідно до цього Кодексу вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262,

308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим

становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368 - 369-2

цього Кодексу.

Стаття 364. Зловживання владою або службовим становищем

ч.1.Зловживання владою або службовим становищем, тобто умисне, з метою одержання

будь-якої неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної або юридичної особи

використання службовою особою влади чи службового становища всупереч інтересам

служби, якщо воно завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та

інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам

юридичних осіб, -

карається арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років,

або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи

займатися певною діяльністю на строк до трьох років, із штрафом від двохсот п'ятдесяти до

семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 368. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди

службовою особою

ч.1. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою неправомірної

вигоди, а так само прохання надати таку вигоду для себе чи третьої особи за вчинення чи

невчинення такою службовою особою в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає

неправомірну вигоду, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй

влади чи службового становища -

карається штрафом від однієї тисячі до тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів

доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі

на строк від двох до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи

займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3) Перелік правопорушень, пов'язаних з корупцією, за вчинення яких передбачено

адміністративну відповідальність

Глава 13-А «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією» Кодексу України

про адміністративні правопорушення (КУпАП):

1. Порухення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності

(стаття 172-4);

2. Порухення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків (стаття 172-5);

3. Порухення вимог фінансового контролю (стаття 172-6);

4. Порухення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 172-7);

5. Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням

службових повноважень (стаття 172-8);

6. Невжиття заходів щодо протидії корупції (стаття 172-9).

Згідно зі статтею 255 КУпАП протоколи про правопорушення, передбачені статтями

172-4 – 172-9, мають право складати уповноважені на те посадові особи Національної поліції

України та Національного агентства з питань запобігання корупції.

4) Перелік правопорушень, пов'язаних з корупцією, за вчинення яких може бути

притягнуто до дисциплінарної відповідальності (не є виключним):

1. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища (стаття 22 Закону).

2. Обмеження щодо одержання подарунка (стаття 23 Закону).

3. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 25 Закону).

4. Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування (стаття 26 Закону).

5. Обмеження спільної роботи близьких осіб (стаття 27 Закону).

6. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 28 Закону).

7. Порухення Правил етичної поведінки.

Дисциплінарна відповідальність може бути застосована в залежності від конкретних

обставин вчинення проступку та ступені вини особи.

Особа, яка вчинила корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з

корупцією, однак судом не застосовано до неї покарання або не накладено на неї

стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною

діяльністю, пов'язаними з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування,

або такою, що прирівнюється до цієї діяльності, підлягає притягненню до дисциплінарної

відповідальності у встановленому законом порядку (обов'язково) (ч.2 статті 65 Закону

«Про запобігання корупції»).

5) Цивільно-правова відповідальність: відшкодування матеріальної та/або моральної шкоди відповідно до Цивільного кодексу України.

6) Незаконні акти та правочини (Стаття 67 Закону України «Про запобігання корупції»):

1. Нормативно-правові акти, рішення, видані (прийняті) з порушенням вимог цього

Закону, підлягають скасуванню органом або посадовою особою, уповноваженою на

прийняття чи скасування відповідних актів, рішень, або можуть бути визнані незаконними в

судовому порядку за заявою заінтересованої фізичної особи, об'єднання громадян,

юридичної особи, прокурора, органу державної влади, зокрема Національного агентства,

органу місцевого самоврядування.

Орган або посадова особа надсилає до Національного агентства протягом трьох робочих днів копію прийнятого рішення про скасування або одержаного для виконання рішення суду

про визнання незаконними відповідних актів або рішень.

2. Правочин, укладений внаслідок порушення вимог цього Закону, може бути визнаним недійсним.

З метою виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню корупційного або пов'язаного

з корупцією правопорушення або невиконання вимог цього Закону в інший спосіб, за

поданням спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції або приписом

Національного агентства рішенням керівника органу, підприємства, установи, організації, в

якому працює особа, яка вчинила таке правопорушення, проводиться службове

розслідування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України (ч.3 статті 65 Закону

«Про запобігання корупції»).